SJORS

van de Rebellenclub

Nr. 26

27 JUNI 1964
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

WAAR IS DE

Volgens de legende bevatte de oude Incastad in het Andesgebergte fabelachtige rijkdommen. Maar toen een onderzoeker de stad eindelijk vond, was er nergens ook maar één korreltje goud te vinden...

SCHAT VAN DE GEHEIME STAD?

De kleine Indiaanse jongen klom behendig over de smalle richel in de rotsen en wees op een dicht, ondoordringbaar bos. Hiram Bingham, de vijfendertigjarige onderzoeker, veegde zich met een arm het zweet van zijn gezicht en volgde toen zijn jonge gids. Ongeveer tweeduizend voet beneden hen stroomde de Urubambarivier in een smalle kloof tussen steile rotspieken. Boven hen rezen de met sneeuw bedekte toppen van het Andesgebergte omhoog.

Opeens bleef Bingham staan. Tussen de wirwar van struiken en andere oerwoudbegroeiing zag hij iets schemeren, dat leek op een witte muur. Hij duwde de takken en lianen opzij en staarde ongelovig voor zich uit. Daar op een flauwe helling lagen ruïnes van huizen en tempels en de overblijfselen van wat eens een lange trap was geweest. Hiram Bingham had de geheime stad van de Inca's gevonden. Bij toeval had hij de heilige citadel van het zonnevolk, die zo goed verborgen lag in dit bijna ondoordringbare gebied, ontdekt.

Binghams ontdekking was van grote betekenis voor de wetenschap. Hierdoor namelijk kwam men veel meer te weten over het grote keizerrijk van de Inca's, dat zich eens had uitgestrekt van Ecuador tot Chili over een afstand van duizenden kilometers. De Inca's waren een Indiaans volk met een zeer hoog staande beschaving. Ze hadden andere stammen aan zich onderworpen en langzamerhand een machtig rijk opgebouwd. Vanaf het jaar 1200 voor Christus regeerden hun koningen vanuit hun residentie in Cuzco.

Maar in de zestiende eeuw kreeg het Incarijk te kampen met een heel nieuwe tegenstander: de Spanjaarden hadden Noord- en Zuid-Amerika ontdekt en waren het binnenland ingetrokken, op zoek naar goud en zilver. Tegen deze Spanjaarden met hun moderne strijdmethoden waren de Inca's niet opgewassen. Stukje voor stukje kwam hun rijk onder Spaanse bezetting en in 1533 was het volk overmeesterd en hun leiders waren vermoord. Een klein gedeelte van het Incavolk, dat aan de slachting ontkwam, vluchtte hoger de bergen in, waar het onbereikbaar was voor zijn vijanden. Deze vluchtelingen namen met zich mee wat er nog aan kostbaarheden over was. Later ontstond de legende, dat zich ergens hoog in het Andesgebergte een stad moest bevinden, die fabelachtige rijkdommen bevatte.

Hiram Bingham, professor aan de Yale-universiteit en deskundige wat Zuid-Amerika betrof, ging in 1906 op expeditie naar Peru. Twee jaar later besloot hij vandaaruit een tocht te ondernemen door wat vele eeuwen geleden het Incarijk was geweest. Op deze reis hoorde hij voor het eerst van de legendarische goudschat in de bergen en in 1911 rustte hij een expeditie uit om te onderzoeken of deze schat werkelijk bestond.

De tocht was zeer zwaar. Voor zover mogelijk reisde Bingham per muilezel, maar naarmate hij hoger in het gebergte kwam, werd het voor de dieren moeilijker en tenslotte was alleen een tocht te voet nog mogelijk. Hij stak de Urubambarivier over en overnachtte op een plateau dicht bij de oever. Op die plek maakte hij kennis met een Indiaan, die vertelde dat er in de buurt ruïnes waren en aanbood hem die te laten zien.

In een kille motregen gingen ze op weg. De tocht was ongelooflijk zwaar. Over grote stukken moesten ze zich op handen en voeten voortbewegen en verscheidene keren hing hun leven aan een zijden draad als ze een diep ravijn moesten oversteken. Na enige dagen kwamen ze bij een hut, die bewoond werd door twee Indianen. Deze Indianen gaven Hiram een gids mee voor het verdere gedeelte van de tocht; het was een jongen van een jaar of twaalf. Deze jongen bracht Bingham tenslotte bij de ruïnes van de geheime stad.

Het was geen wonder, dat de Spanjaarden de stad niet hadden kunnen vinden. Hij lag op een smal plateau, dat aan drie kanten omringd was door peilloos diepe afgronden. De enige toegang tot het plateau bestond uit een scherpe, slechts enkele decimeters brede richel in de rotsen. De stad zelf was een ruïne, maar de huizen, trappen, tempels en paleizen waren nog duidelijk te onderscheiden. Te midden van de gebouwen vond Bingham een tempel, die in een van zijn muren drie vensters had, waardoor men uitkeek over de bergen. Dit was een belangrijke ontdekking, want het was bekend, dat de eerste Incakoning, Manco, die regeerde vanuit Cuzco, bevel had gegeven een muur met drie vensters te bouwen op de plaats waar hij geboren was. Deze ruïnenstad was dus niet alleen de laatste stad van het Incarijk, maar ook de geboorteplaats van hun eerste koning.

Hiram Bingham had zijn doel bereikt: hij had de geheime stad van de Inca's gevonden. Maar de goudschat, die in de stad verborgen moest zijn, vond hij niet. Dagenlang doorzocht hij de ruïnes, maar hij vond geen korreltje goud. Waren anderen hem toch voor geweest of bestond de legendarische schat helemaal niet? We weten het niet; de mysterieuze schat van de Inca's is tot op de dag van vandaag een raadsel gebleven.

Bingham keek ongelovig naar de ruïnes op de helling. Hij had de geheime stad van de Inca's gevonden.

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

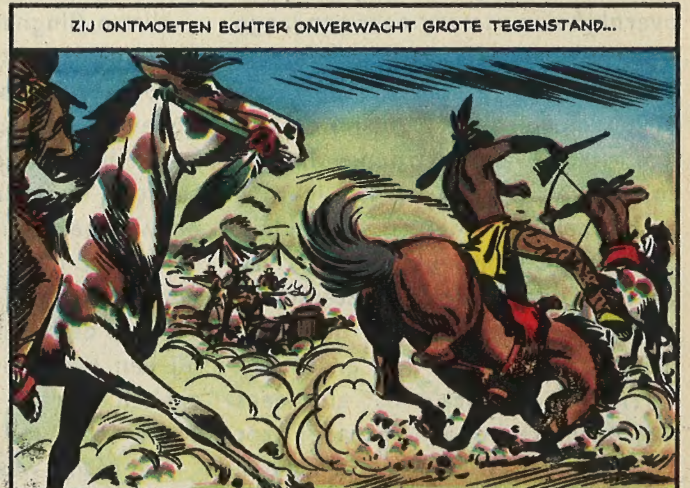

HIJ IS VAST EN ZEKER EEN VAN DE MANNEN, DIE U ZOEKT... GIBSON!

JULLIE MOETEN NIET DENKEN, DAT JULLIE MIJ ZO MAAR TE PAKKEN KRIJGEN! DE CHIMARRA-INDIANEN ZULLEN AANVALLEN, ZODRA IK HET AFGESPROKEN SIGNAAL GEEF.
¡VERRADER! IK ZÁL JE...

PANG!

DAT... WAS... HET AFGESPROKEN SIGNAAL.

NA HET HOREN VAN HET SCHOT VALLEN DE ROODHUIDEN HET KAMP BINNEN.

ZIJ ONTMOETEN ECHTER ONVERWACHT GROTE TEGENSTAND...

...EN AL HEEL GAUW IS HET GEVECHT IN HUN NADEEL BESLIST.
85.

HARTON GAAT NAAR HET PAARD VAN OLD DEATH...

...EN VINDT EEN PORTE-FEUILLE IN DE ZADELTAS.
MIJN ARME BROER HAD PAPIEREN. BIJ ZICH, DIE VOOR MIJ BESTEMD ZIJN.

HIJ LEEST EEN VAN DE DOCUMENTEN EN ONT-DEKT, DAT HIJ PLOTSELING SCHATRIJK GEWORDEN IS.
HET IS DE PLATTEGROND VAN EEN GOUDMIJN!
UW BROER HEEFT KENNELIJK ALTIJD MET HET PLAN RONDGELOPEN U HET VERLIES, DAT HIJ U EENS HAD BEROKKEND, TE VERGOEDEN. NOBELE KEREL!

DE FAMILIE LANGE, DIE BLIJ IS WEER VERENIGD TE ZIJN, BERAADT ZICH OVER DE MANIER, WAAROP ZIJ VOORTAAN BIJ ELKAAR KAN BLIJVEN.

INTUSSEN NEMEN OLD SHATTERHAND EN WINNETOU AFSCHEID VAN ELKAAR.
MIJN HART IS MET DROEFHEID VERVULD, NU IK MIJN BROEDER WEER MOET VERLATEN.
IK WEET, DAT HET JE PLICHT IS OHLERT BIJ ZIJN FAMILIE TERUG TE BRENGEN.

DAN GAAT OLD SHATTERHAND OP WEG NAAR NEW YORK.

VADER!!!
EINDELIJK HEB IK MIJN ZOON TERUG!
GEEF HEM EEN GOEDE VERZOR-GING. HIJ HEEFT EEN ERNSTIGE ZENUWSCHOK.

NU ZIJN ZENDING VERVULD IS, BESLUIT OLD SHATTERHAND ZIJN OUDE VRIEND, MENEER HENRY IN ST.-LOUIS, TE GAAN OPZOEKEN.

WEET JE WEL, DAT IEDEREEN IN HET LAND OVER JOU DE MOND VOL HEEFT?
WAAR EEN GROENTJE AL NIET TOE IN STAAT IS!

ENIGE TIJD LATER IN DE WERK-PLAATS VAN MENEER HENRY.
KIJK, DIT IS MIJN NIEUWSTE UITVINDING, EEN REPETEER-GEWEER. IK ZAL JE GAUW EENS DE GELEGENHEID GEVEN HET TE PROBEREN.
86

Sheila Keeler was met Storm, Hunter en Papoulos op expeditie gegaan. Tiger Joe, vrezend dat haar iets zou overkomen, volgde hen.

TIGER-JOE

redder in de nood

De vrolijke vijf

Onze vriendinnen waren terug op school. Tijdens de maaltijd werd er maar over één ding gesproken: de triomf van Lydia. . .

VOOR ZE NAAR BED GINGEN, HADDEN DE MEISJES NOG EEN HALF UUR RECREATIE.

van de Edelweiss-school

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

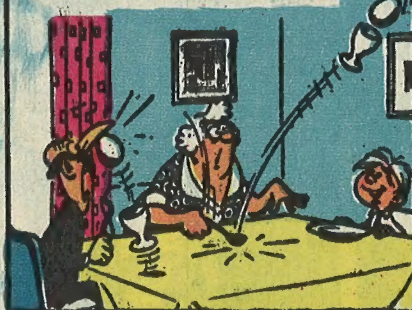

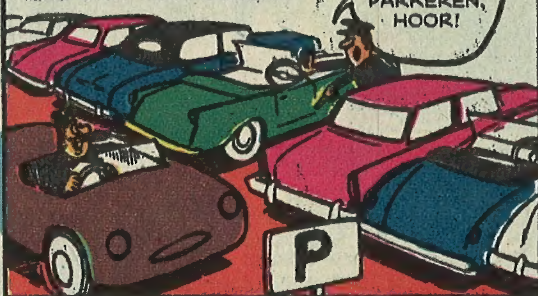

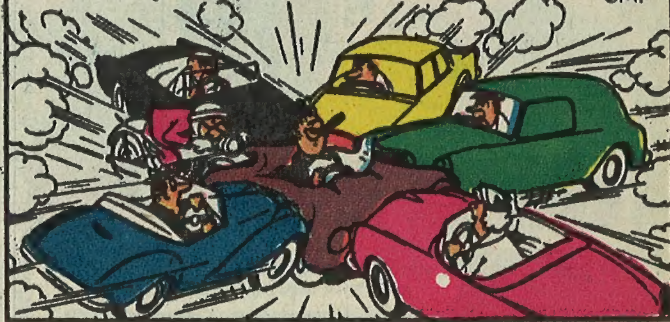

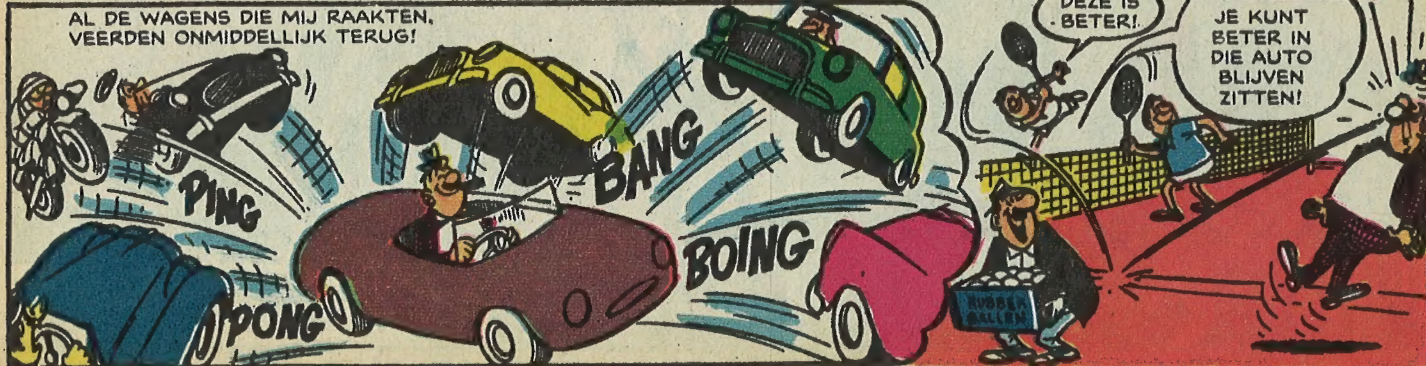

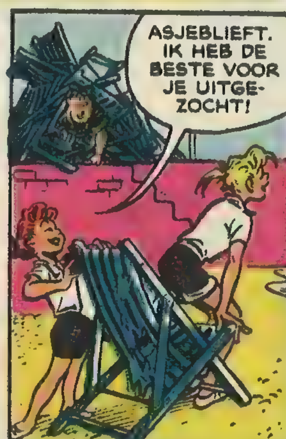

map en moppie
LEKKER ZOET
FRUIT

BAH, DEZE SINAASAPPEL SMAAKT NERGENS NAAR!
DACHT IK WEL! BOVEN OP DE STAPEL LIGT ALTIJD ROMMEL. DE GOEIE ZITTEN ONDERAAN!

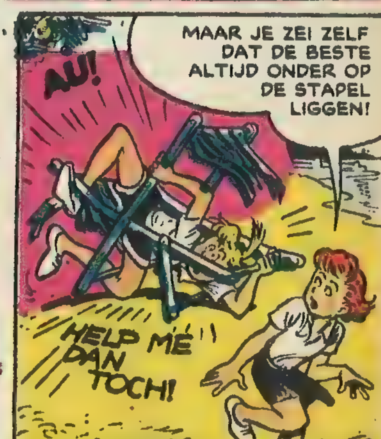

ZEG, MOPPIE, WIL JE EVEN EEN LIGSTOEL VOOR ME HALEN?
KUN JE DAT ZELF NIET?

EEN LIGSTOEL? HIJ KOMT ERAAN!
IK WIL GRAAG DE ONDERSTE!
LIGSTOELEN TE HUUR

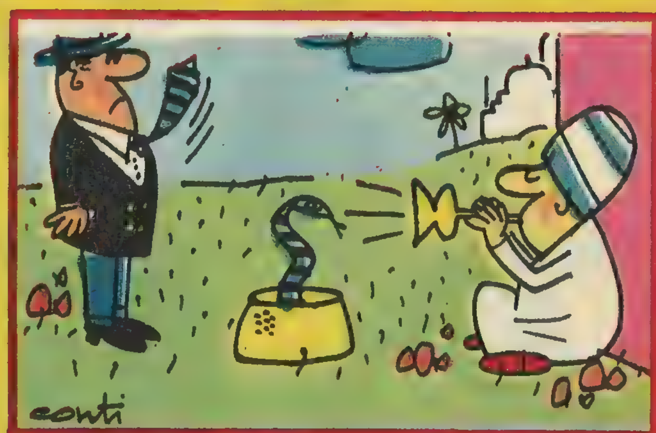

HELP!
DIT MOET EEN EERSTEKLAS STOEL ZIJN!

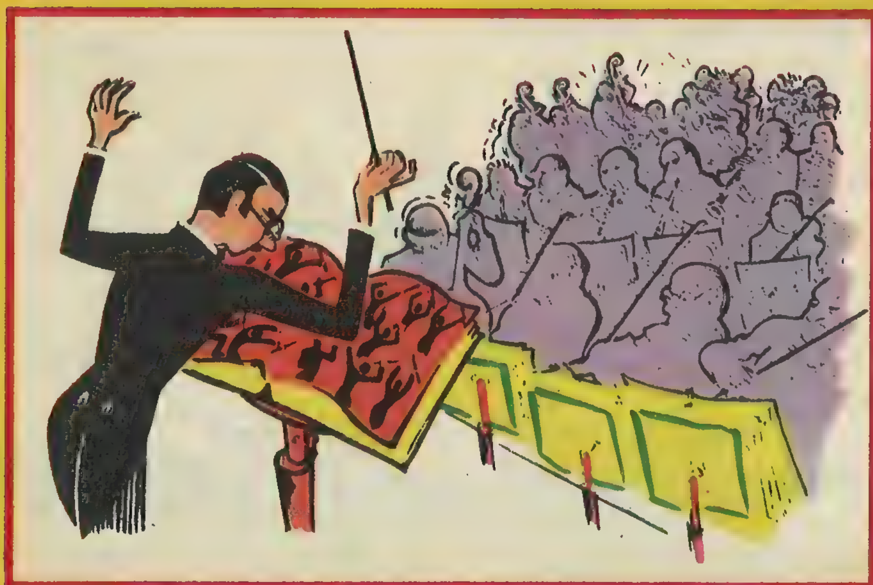

ASJEBLIEFT. IK HEB DE BESTE VOOR JE UITGEZOCHT!

LIEVE HELP, WAAROM GEEF JE ME ZO'N OUD LIJK?
KRAK!

AU!
MAAR JE ZEI ZELF DAT DE BESTE ALTIJD ONDER OP DE STAPEL LIGGEN!
HELP ME DAN TOCH!

★★★★ HUMOR ★★★★★★★

conti

CRAM

WAAR OF NIET WAAR?

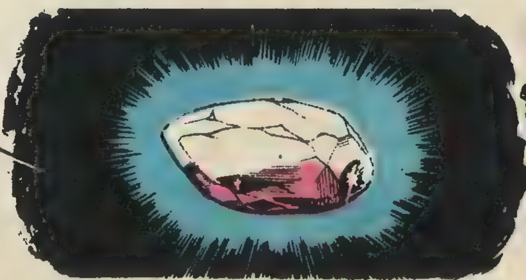

1. FRANKRIJK HEEFT EENS EEN EERSTE MINISTER GEHAD, DIE DE GEWOONTE HAD TE REIZEN... PER BED!

2. HAAIEN LEGGEN EIEREN.

3. DIAMANTEN ZIJN NIET MEER DE KOSTBAARSTE EDELSTENEN TER WERELD.

4. HET WOORD YANKEE BETEKENT ENGELSMAN.

5. SOLDATEN VAN HET SCHOTSE LEGER HEBBEN OP EEN KEER HUN ROK GEBRUIKT ALS PARACHUTE.

6. ENGELANDS EERSTE STALEN OORLOGSSCHIP – HARE MAJESTEITS **WARRIOR** – DAT GEBOUWD WERD IN 1860, HEEFT IN DE TWEEDE WERELDOORLOG NOG DIENST GEDAAN

MUG en MIK

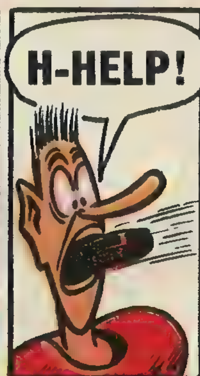

Vragen staat vrij

Waar komt het woord abracadabra vandaan?

Hennie Thijsse, Rotterdam

Het woord abracadabra is een toverwoord, dat al eeuwenlang bestaat en in alle talen hetzelfde geschreven en uitgesproken wordt. Tegenwoordig wordt het nog alleen gebruikt door goochelaars, als ze uit een hoge hoed een konijn te voorschijn toveren of een ander kunststukje uithalen. Het betekent niets anders dan „onverstaanbare taal" of „onzin". Hoe komen we nu aan dit vreemde woord? Omstreeks het jaar 200 schreef de Romeinse wijsgeer Serenus Sammonicus een leerdicht, waarin hij zei dat iemand die last had van koorts, hoofdpijn, kiespijn of buikpijn het woord abracadabra moest gebruiken. Dan zou de pijn prompt verdwijnen. Het toverwoord moest op een bijzondere manier op een stuk perkament worden geschreven en door de zieke aan een vlasdraad om de hals gehangen worden. De manier waarop de formule op het perkament aangebracht moest worden, gaf de wijsgeer er ook bij aan. In een driehoek namelijk:

A B R A C A D A B R A
A B R A C A D A B R
A B R A C A D A B
A B R A C A D A
A B R A C A D
A B R A C A
A B R A C
A B R A
A B R
A B
A

Het merkwaardige van deze magische driehoek is, dat het woord abracadabra er op vele manieren uit te lezen is. Maar tegen koorts of kiespijn is het toch machteloos. . .

Kunt u mij iets vertellen over bananen?

Theo Hart, Groningen

Bananen komen oorspronkelijk uit de vochtige, tropische streken van Zuid-Azië. Reeds 327 jaar voor onze jaartelling werden ze door soldaten van Alexander de Grote in India „ontdekt". Later werden de bananebomen verspreid, eerst naar Afrika, later naar het westen. De Portugezen namen de plant mee naar de Canarische Eilanden. Vandaar kwam hij in West-Indië terecht, waar thans veel bananenkwekerijen zijn. Ook in Brazilië, Venezuela en in andere landen van Zuid-Amerika vindt men op het ogenblik bananenkwekerijen.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

MEDEDELINGEN

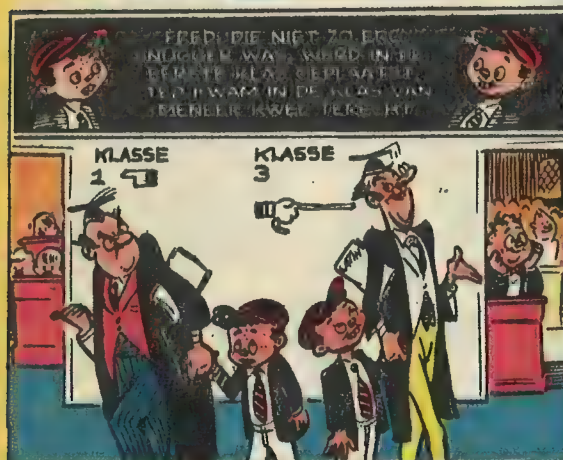
VANDAAG KOMEN ER NIEUWE LEERLINGEN

VOOR GROTE JONGENS WAS BILLY BANG, MAAR KLEINTJES KON HIJ AAN. DAAROM WAS HET BERICHT VAN DE AANKOMST VAN NIEUWE LEERLINGEN GOED NIEUWS VOOR HEM!

ONDER DE NIEUWE LEERLINGEN BEVOND ZICH EEN TWEELING, FREDDY EN TEDDY TWINKEL. ZE LEKEN SPREKEND OP ELKAAR, ALLEEN HAD FRED SPROETEN EN TED NIET.

BANG!
AU!
HOOR EENS, DAAR BOTST HIJ AL TEGEN DE MUUR! IK HEB DE WEDDENSCHAP GEWONNEN!
DAT HAD JE GEDROOMD!

OP DAT MOMENT KWAM FRED TWINKEL AAN DE ANDERE KANT DE HOEK OMRENNEN...
HA! HA!
LIEVE HELP, HIJ HEEFT HET TÓCH GEFIKST!
IK HEB GEWONNEN!

IK SNAP NIET HOE DIE JONGEN ZO GAUW OVER DIE MUUR IS GEKLOMMEN!
ALS JE NOG EENS WILT WEDDEN!...

HIJ ZIT DE NIEUWE JONGENS VOORTDUREND OP HUN HUID. DAAR MOETEN WE IETS AAN DOEN!
GEEF HIER DIE SNOEPJES OF JE KRIJGT EEN PAK SLAAG!

IK HEB IETS BETERS VOOR JOU TE DOEN! GA MAAR EENS WAT KOLEN TOT GRUIS SLAAN!
J...JA, MENEER!
WE KUNNEN NIET TEGEN HEM OP!

EN PAS OP DAT JE NIEMAND RAAKT MET DIE HAMER!
KOM OP, FRED! IK HEB EEN PLAN!

HEE, DIKKE, KIJK EENS ACHTER JE! JE MAG WEL WAT VOORZICHTIGER ZIJN!
WAT IS ER?

LIEVE HELP! WAT HEB IK GEDAAN?
STA DAAR NIET TE GAPEN! DOE LIEVER IETS!

EN BILLIE DÉÉD IETS! HIJ VIEL FLAUW!

MOOI ZO, TOT ZOVER IS ALLES GOEDGEGAAN! NU VLUG HET GROTE NET, JONGENS!

TOEN BILLIE BIJKWAM...
LEKKER GESLAPEN, BILLIE?
W...WAT IS ER MET ME GEBEURD? IK ZIE TWÉÉ TWINKELS!
ZO, JONGENS, HET NET ZIT DICHT!

KAN IK HET TOUW DOORSNIJDEN?
TOE MAAR, IK HEB HEM ONDER SCHOT!
HELP! NIET IN HET WATER! AU! HELP!
ZUL JE ONS VOORTAAN MET RUST LATEN?

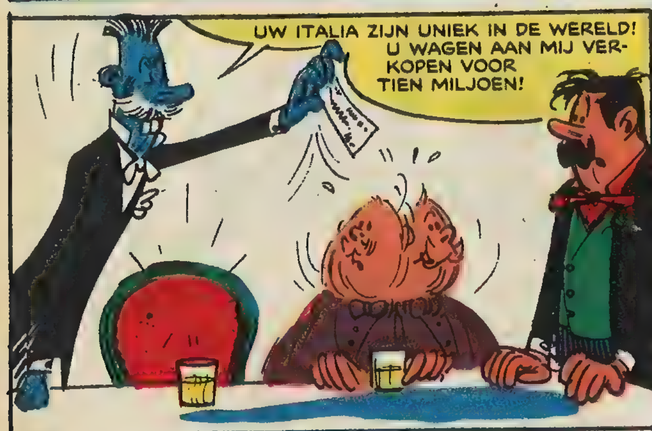
Kareltje Sprint

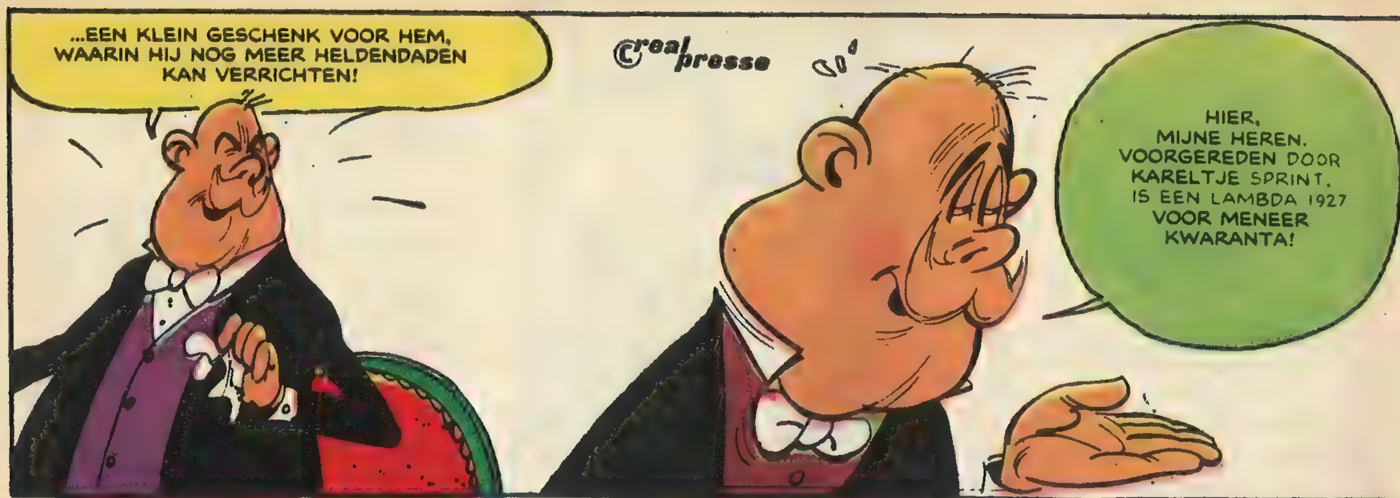

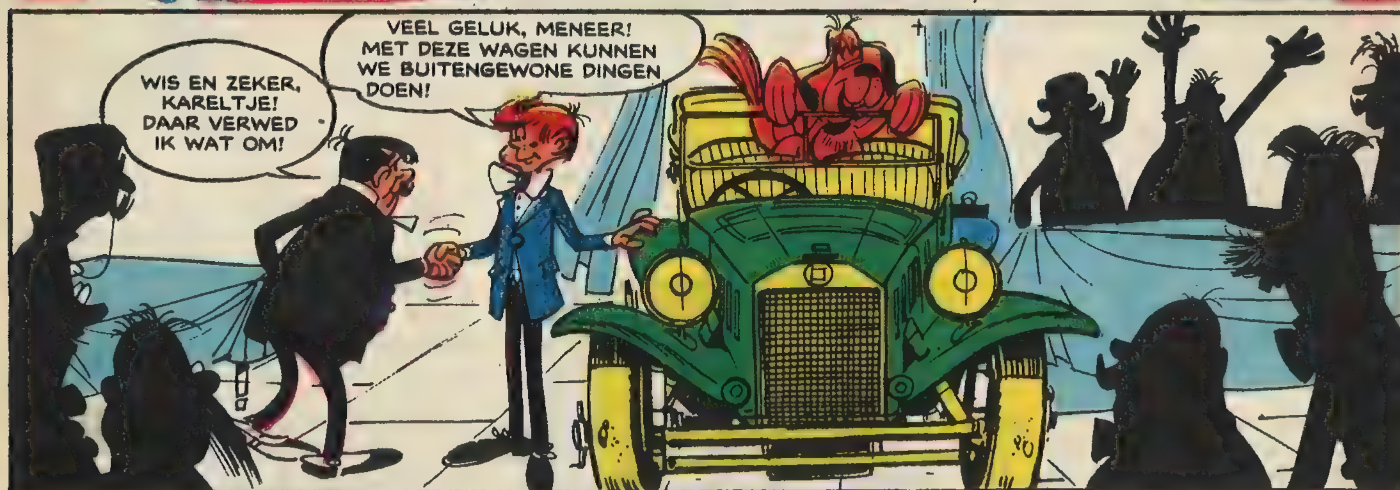

...EEN KLEIN GESCHENK VOOR HEM, WAARIN HIJ NOG MEER HELDENDADEN KAN VERRICHTEN!
©real presse
HIER, MIJNE HEREN. VOORGEREDEN DOOR KARELTJE SPRINT, IS EEN LAMBDA 1927 VOOR MENEER KWARANTA!

VRIENDEN... IK... IK...
LEVE KWARANTA!
ALSTUBLIEFT, MENEER! DAT IS NOG EENS EEN VERRASSING, HÈ?
WAUW
LEVE KARELTJE!

WIS EN ZEKER, KARELTJE! DAAR VERWED IK WAT OM!
VEEL GELUK, MENEER! MET DEZE WAGEN KUNNEN WE BUITENGEWONE DINGEN DOEN!

EN ZO, BESTE LEZERS, IS DIT VERHAAL UIT. MAAR WEES NIET ÁL TE BEDROEFD, WANT WIJ KOMEN TERUG! TOT ZIENS!
62.
Einde.
(VAN DEZE EPISODE).

NIEUWS
IN
HET KORT

Een handelaar in oud ijzer in de Engelse plaats Bury in het graafschap Lancashire deed onlangs een geweldige ontdekking. In een oude brandkast, die voor de sloop bestemd was, vond hij een aantal gouden horloges, ringen en andere sieraden, plus een bedrag aan geld ter waarde van vierhonderd gulden.

Gedurende de zomer — om precies te zijn van mei tot oktober — zal tussen de Duitse plaatsen Bad Bocklet en Bad Kissingen dagelijks een echte, ouderwetse postkoets rijden. Deze postdienst is op de eerste plaats bedoeld als attractie voor toeristen, maar er zal ook post mee vervoerd worden.

Ter gelegenheid van de olympische spelen zal in oktober van dit jaar in Japan de snelste trein van de wereld rijden. Deze trein, die een snelheid haalt van honderdveertig kilometer per uur, zal de verbinding onderhouden tussen de hoofdstad Tokio en de havenstad Osaka. De trein is van binnen uiterst luxueus ingericht.

In een kolenmijn in de buurt van Brisbane in Australië zijn voetsporen gevonden, die waarschijnlijk afkomstig zijn van een dinosaurus.

DINOSAURUS

Jane Goodall, een Engelse biologe, heeft drie en een half jaar lang de chimpansees in het Gombereservaat bij het Tanganjikameer in Afrika bestudeerd. In het begin waren de dieren erg schuw, maar na verloop van tijd wist zij met een veertigtal exemplaren vriendschap te sluiten. Ze ontdekte dat de dieren een eigen taal hebben, bestaande uit geluiden en gebaren, en dat ze voor bepaalde handelingen gereedschap gebruiken. Met takjes roeren ze in termietenhopen en als ze willen drinken, maken ze van bladeren eerst een soort kopje. Ook bleek dat de chimpansees niet alleen van planten en insekten leven, zoals algemeen werd aangenomen; op hun menu staan ook konijnen, aardvarkens en kleine soorten antilopen.

Een scheepswerf in Japan gaat twee tankschepen bouwen, die ieder 152.000 ton zullen meten. Zij worden 20.000 ton groter dan de tot nu toe grootste tanker ter wereld, het Japanse schip *Nissho Maru*.

Het Amerikaanse nationale park Everglades in het zuiden van de staat Florida wordt bedreigd met uitdroging. Het park bestaat uit moerasland, dat jaarlijks wordt overstroomd door water uit de Golf van Mexico en de Atlantische Oceaan. De laatste tijd wordt aan het moeras veel water onttrokken voor irrigatie van droge landbouwgronden en als dit zo blijft, zullen de Everglades binnen enige tijd geheel droog komen te staan. Dat zal dan tevens het einde betekenen voor de dieren, die in dit gebied voorkomen. De Everglades zijn beroemd om hun grote aantallen zeldzame watervogels en ook om het feit dat dit de enige plek in de Verenigde Staten is, waar nog krokodillen in het wild leven.

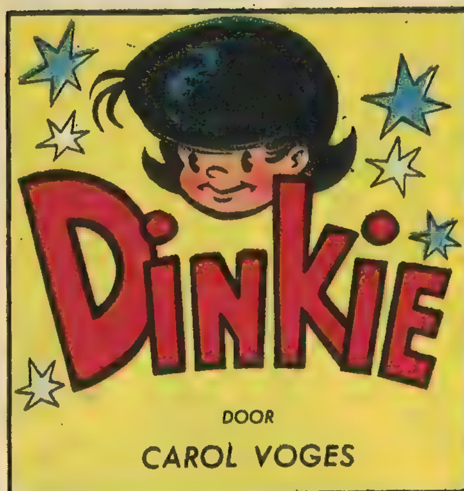
De inwoners van de stad San José in de Middenamerikaanse staat Costa Rica lopen al een tijdje rond in plasticpakken, waarin ze een beetje lijken op bewoners van een andere planeet. De oorzaak van deze verkleedpartij is de berg Irazu, een vulkaan, die ongeveer een jaar geleden is gaan werken en sinds die tijd dagelijks een fijne asregen op de stad en de omgeving doet neerkomen. Niet alleen de mensen, maar ook de dieren hebben veel last van de as, want deze bedekt uitgestrekte gebieden, waar vroeger grote kudden vee graasden. Men heeft uitgerekend, dat er sinds de uitbarsting van de vulkaan al vijftienduizend ton as naar beneden gekomen is.

KANGOEROE

Van een kangoeroe zou je niet anders verwachten dan dat hij altijd op de begane grond blijft, maar in de tropische regenwouden van de Australische provincie Queensland en in delen van Australisch-Nieuw-Guinea komen kangoeroes voor, die in bomen leven. Ze zijn kleiner dan de normale kangoeroe, kunnen zich op de grond slecht redden, maar zijn erg handig in de bomen en verplaatsen zich met grote snelheid door de takken. In tegenstelling met hun soortgenoten op de grond, die hoofdzakelijk van gras leven, voeden ze zich bij voorkeur met bessen en bladeren.

De regering van Nepal heeft besloten dat een van de toppen van het Himalayagebergte, de Macha Puchare, niet meer beklommen mag worden. In 1947 was deze berg (letterlijk vertaald heet hij Vissestaart) bijna bedwongen; een Engelse expeditie was toen de top tot op een paar honderd meter genaderd, maar moest terugkeren wegens de slechte weersomstandigheden.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

WAT IS DAT VOOR EEN BRIEFJE, DINKIE?
WACHT, IK ZAL HET EVEN PAKKEN, OPA!

WAT STAAT EROP? LEES EENS VOOR!
HET IS EEN HEEL VREEMD BRIEFJE, OPA! UIT DIT RARE GEKRABBEL KAN IK NIET WIJS! KIJKT U ZELF MAAR EENS!

JE HEBT GELIJK! OF DIT IS EEN GEHEIMZINNIGE BOODSCHAP, OF DEGENE DIE HET GESCHREVEN HEEFT, HAD OP SCHOOL EEN HEEL SLECHT CIJFER VOOR SCHRIJVEN!

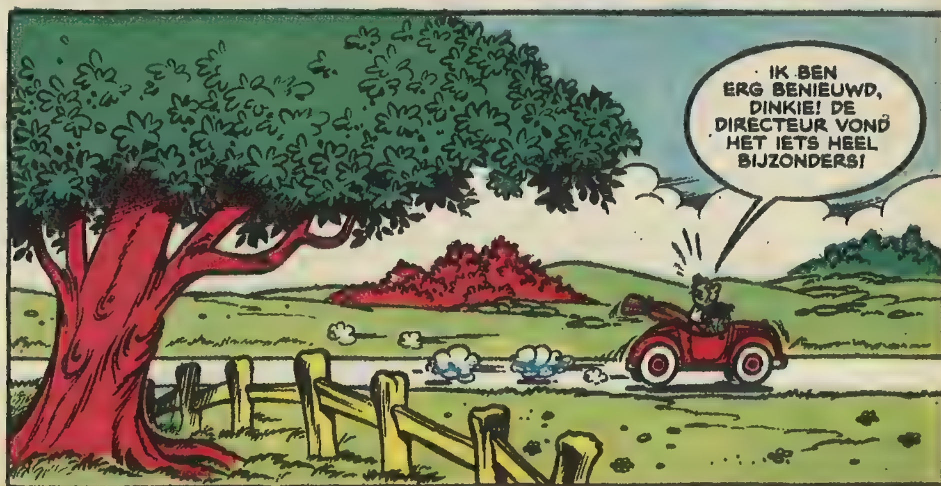

WAT MOETEN WE NOU MET DEZE RARE KRABBELS AAN?
IK GELOOF DAT DIT BRIEFJE NIET VOOR NIETS IN HET TAPIJT VERBORGEN ZAT. EN DIE LETTERS DOEN ME DENKEN AAN HET EEN OF ANDERE OOSTERSE HANDSCHRIFT!

EEN OOSTERS HANDSCHRIFT ZEG JE? DAN KAN HET TOCH EEN GEHEIME BOODSCHAP ZIJN!
JA, DAT ZOU BEST KUNNEN!

WAT GAAT U DOEN, OPA? WAAR GAAT U NAAR TOE?

IK BEL HET OUDHEIDKUNDIG MUSEUM OP EN VRAAG DE DIRECTEUR TE SPREKEN. MISSCHIEN KUNNEN WE EVEN BIJ HEM AANWIPPEN. IK WIL WETEN WAAR IK AAN TOE BEN!

HEEL GOED, MENEER! HEEL BIJZONDER, JA! TOT OVER EEN HALF UURTJE DAN! JA, TOT STRAKS!

IK BEN ERG BENIEUWD, DINKIE! DE DIRECTEUR VOND HET IETS HEEL BIJZONDERS!

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

KORTE INHOUD: *De Spaanse stad Albencia met een garnizoen van een bataljon Engelsen wordt belegerd door drie bataljons Franse infanterie van het leger van Napoleon. In de stad bevinden zich ook Olivier Crow, leerling-tamboer, sergeant Trott met zijn dochtertje Pollie en soldaat Pilchard. De toestand is ernstig. Pollie en Olivier sluipen door de vijandelijke linies om hulp te halen. In het gebied van de vijand ontmoeten ze sergeant Trott en soldaat Pilchard, die door de Fransen gevangengenomen zijn. Ze bevrijden hen. Onderweg zien ze een lege koets staan. Ze ontwapenen de eigenaar en gaan er met de koets vandoor. De eigenaar van de koets blijkt een Engelse generaal te zijn. Later worden ze gevangengenomen door Franse cavaleristen, maar ze weten te ontsnappen en vluchten het huis van een Engelse koopman binnen.*

Pollie kwam overeind en vertelde hoe alles zich had toegedragen.

,,U begrijpt dus wel, meneer," zei sergeant Trott, ,,dat we ons in een moeilijke situatie bevinden, en het enige, dat wij graag willen, is teruggaan naar onze eigen compagnie, die in nood verkeert binnen de muren van Albencia. Daar zijn we tenminste eindelijk weer onder vrienden."

„En als u er niets op tegen hebt, meneer," zei soldaat Pilchard, „dan zou ik graag willen, dat u dat wapen weglegde."

„O ja, natuurlijk! Maar het is niet geladen. Ik heb een hekel aan vuurwapens."

De buks werd opzij geschoven.

„Maar nu moet u eerst eens iets eten. Ik woon in het achterste gedeelte van het huis. Dit gedeelte gebruik ik nooit. Maar misschien wilt u zich eerst wat opknappen? En u wilt waarschijnlijk ook wel een scheermes van mij lenen? Kom maar mee. Het gebeurt me niet al te vaak dat ik mensen uit mijn geboorteland te gast heb."

De maaltijd was buitengewoon goed en ze genoten er des te meer van, omdat ze zich van tevoren zo heerlijk hadden kunnen wassen.

Meneer Catchpole vertelde: „Ik voorzie het Britse en het Franse leger van biscuits, gerookt vlees en fruit, en haver en hooi voor de paarden. Misschien kan ik u wel van dienst zijn. Ik zal even een landkaart halen."

Hij pakte een kaart en vouwde hem open.

„U wilt naar Albencia? Dat ligt hier. En u bevindt zich hier."

„Albencia wordt zwaar belegerd door de Fransen, meneer," legde Olivier uit. „We moeten zien dat we op een plek komen aan deze kant van de Franse linies, waar we ons kunnen verbergen tot het donker is. Dan kunnen we vannacht proberen door de linies te kruipen."

„Ah, juist! Dat wordt dan een gevaarlijke tocht!"

„O nee," zei Pollie. „Dat gaat heel gemakkelijk."

„Jullie zijn ook helemaal niet bang, hè?" vroeg meneer Catchpole.

„Dat hoort zo bij ons werk," zei sergeant Trott.

„Het treft prachtig dat er morgen een lading hooi van mij over de rivier vervoerd wordt. De boot komt op ongeveer zes kilometer van Albencia voorbij de stad. Hierlangs, ziet u wel?"

Ze keken allemaal naar de plek, die meneer Catchpole op de kaart aanwees. Olivier tikte met zijn vork op de kaart. „Op deze plaats is de rivier het dichtst bij de weg. Ik herinner me dat ik daar een oude schuur heb zien staan. Daar zouden we ons wel zolang kunnen verbergen, tot het donker is."

„Dat lijkt me een goed idee," beaamde meneer Catchpole. „Ik geloof niet dat we de mannen die op de boot varen, van ons plan op de hoogte moeten stellen. Als de Fransen eens al te nieuwsgierig worden naar de lading, dan zouden ze jullie misschien verraden. De mensen van mijn boten worden trouwens niet vaak lastig gevallen, omdat ik een speciale vergunning heb van de Franse commandant en ook een van generaal Buckley Cavendish. Ziezo, dan hebben we geloof ik alles wel geregeld." Meneer Catchpole vouwde de kaart weer op.

„Als u klaar bent met eten, zullen we dan maar gaan slapen? Morgenvroeg, voor zonsopgang, moet u zich zo goed en zo kwaad als het gaat een schuilplaats maken in het hooi. En dan moeten we er verder maar het beste van hopen."

„Toch geloof ik dat we nog lang niet uit de moeilijkheden zijn," zei soldaat Pilchard pessimistisch. „Er gaat vast wel weer iets mis. We zijn nu eenmaal voor het ongeluk geboren!"

„Kom, kom, oom Pharao," troostte Pollie. „Wat bent u somber! Ze hebben ons nog niet en ze krijgen ons vast niet ook!"

Soldaat Pilchard schudde zijn hoofd en wreef zich mistroostig langs zijn neus.

HOOFDSTUK VII

Weer thuis

De volgende morgen nam meneer Catchpole zijn gasten al heel vroeg mee naar de achterkant van zijn huis, waar verscheidene rivierboten gemeerd lagen. De boot die hen mee moest nemen, was volgeladen met hooi en de vluchtelingen maakten vlug een schuilplaats midden op de boot. Onder de deskundige leiding van soldaat Pilchard maakten ze van palen en planken een soort hut, die ze bedekten met jutezakken. Toen werd het hooi rondom de hut weer netjes opgehoopt, zodat er aan de buitenkant niets te zien was.

Ze bedankten meneer Catchpole hartelijk en namen afscheid van Flits, waarmee ze nu de beste vrienden waren.

Daarna gingen ze aan boord en

„U wilt naar Albencia? Dat ligt hier. En u bevindt zich hier."

maakten het zich zo gemakkelijk mogelijk in de beperkte ruimte van hun schuilplaats. De laatste bossen hooi werden op hun plaats gelegd. Even later kwamen ook de drie bemanningsleden aan boord, die er geen flauw benul van hadden dat ze vier verstekelingen aan boord verborgen, en de reis begon. Sergeant Trott en soldaat Pilchard vielen zoals gewoonlijk onmiddellijk in slaap. Soms ging er wel een vlieg op hun hoofd zitten en dan maakten ze in hun slaap heel rare grimassen. Pollie en Olivier hadden aan beide kanten een gaatje in het hooi gemaakt en zo zaten ze muisstil te kijken naar de oevers van de rivier die langzaam voorbijgleden.

Het werd eerst warm, toen heet, en nog later smoorheet in de kleine schuilhut. Meneer Catchpole had hun wat eten meegegeven en een grote kan met water, maar het koele, heldere water van de rivier, dat zo dichtbij was en toch volkomen buiten hun bereik, maakte dat ze nog veel meer dorst kregen. Ze waren gewoonweg jaloers op de glinsterende vissen, die ze soms in het water zagen voorbijschieten. Olivier dacht bij zichzelf dat dit een goede gelegenheid was om zich te oefenen in zelfdiscipline. Hij zette een opgewekt gezicht en probeerde aan iets anders te denken dan aan koel, helder water.

De lange hete morgen en de langere hete middag gingen langzaam voorbij, maar eindelijk werden de schaduwen toch wat langer en Olivier probeerde door het kijkgaatje te zien of hij al in een bekende omgeving kwam. Hij begon eraan te twijfelen of ze wel ooit bij de schuur zouden komen, toen hij hem opeens in de verte zag opdoemen.

Hij maakte sergeant Trott en soldaat Pilchard wakker, die nu ook op de knieën gingen liggen en om beurten door het kijkgaatje keken.

„We moeten van de boot af proberen te komen, voordat de bemanning het in de gaten krijgt," zei sergeant Trott. „En dan moeten we zo vlug we kunnen naar de kant zwemmen. Ik ben zelf echter helemaal geen goed zwemmer."

„Wat zal het lekker koel zijn in het water," zuchtte Pollie.

„Ja, maar ook heerlijk nat," merkte soldaat Pilchard op.

Olivier trok een paar handen vol hooi los, kroop uit de schuilhut en dook in de rivier. Onmiddellijk daarna volgde er een luide plons, toen ook sergeant Trott in het water sprong. Daarna nam Pollie een mooie duik en soldaat Pilchard sloot de rij. De bemanning rende naar de zijkant van de boot, maar had lekker het nakijken.

Olivier klauterde als eerste tegen de oever op en hielp zijn oom een handje. Even later stonden ze alle vier tussen het riet.

Ze wuifden triomfantelijk tegen de mannen op de boot, tot het vaartuig om de bocht verdween. Ze waadden door de modder tot ze droge grond onder de voeten voelden en liepen naar de schuur.

Er lag een oude kruiwagen in, waarvan het wiel middendoor gebroken was, een paar schoffels, twee kapotte vaten en een halfverrot paardetuig. Ze wrongen hun kletsnatte kleren uit en droogden zich af, zo goed en zo kwaad als dat ging.

„Hoe ver is het nu nog naar Albencia, Olivier?" vroeg sergeant Trott.

„Een kilometer of zes, oom," antwoordde Olivier, „het ligt in die richting." Hij wees naar rechts. „Door die hoge dijk daar is de stad nog niet te zien."

„En wat doen we nu verder?" vroeg soldaat Pilchard.

„Laten we maar eens horen wat Olivier daarvan zegt," antwoordde de sergeant. „Misschien heeft hij wel een voorstel. Hij is erin geslaagd om de stad uit te komen, nu moet hij er ook maar voor zorgen, dat we met zijn vieren weer binnen de muren van Albencia komen."

„We moeten eerst wachten tot het donker is," zei Olivier, die erg vereerd was, dat ze hem om raad vroegen. „Dan moeten we zorgen dat we bij die oude toren komen, die u daarginds kunt zien. Daarna volgen we een soort dijkje, ongeveer een kilometer, en dan zijn we het Franse kamp al voorbij."

„We moeten heel voorzichtig te werk gaan," zei sergeant Trott, „want de Fransen hebben vast wel patrouilles uitgezet en ook wel wachtposten."

„Alles wat u te doen hebt, papa, is heel langzaam vooruitkruipen. En als u iets verdachts hoort, moet u doodstil blijven liggen. Zo hebben Olivier en ik het ook gedaan."

„Aan het einde van die dijk," vervolgde Olivier, „komen we bij een ondiep ravijn. Daar lopen we doorheen, zodat we meteen dekking hebben. Daar komt namelijk het gevaarlijkste gedeelte van de weg. We moeten daar een loopgraaf oversteken en de laatste zeventig meter moeten we kruipend afleggen, tot we bij de stadsmuur

De bemanning rende naar de zijkant van de boot, maar had lekker het nakijken.

zijn. We moeten proberen om zo dicht mogelijk bij de deur van de kelder van don Ramon uit te komen."

„Het lijkt zo eenvoudig," zei soldaat Pilchard. „Maar hoe komen we daarna binnen?"

„Pollie heeft de sleutel tussen de struiken verstopt. Ze zal hem zeker weer terug kunnen vinden. Dan ga ik op uw schouders staan, ik trek het onkruid voor de deur weg, draai het slot open en we zijn er!"

„En geloof maar dat ik blij zal zijn," zuchtte sergeant Trott, „als dat gekruip en gesluip achter de rug is! Ik popel van verlangen om veilig en wel in die kelder te zijn, binnen de muren van Albencia en bij onze eigen kameraden!"

„U vergeet echter een kleinigheid," waarschuwde soldaat Pilchard. „U denkt er helemaal niet meer aan dat we onder arrest staan van de militaire overheid."

„O ja, daar had ik zo gauw niet meer aan gedacht. Maar dat is van later zorg. We hebben er nu in de eerste plaats voor te zorgen dat we niet door de Fransen gevangen worden genomen, of doodgeschoten, of neergestoken. Ze zullen wel overal in het donker op de loer liggen om hun kans af te wachten."

„Het komt allemaal best in orde, papa," zei Pollie. „Laat dat maar aan Olivier over."

Olivier probeerde er zo bescheiden mogelijk uit te zien.

„De sergeant is de baas," zei hij. „Het is aan hem om te zeggen, wat we moeten doen."

„Ik draag bij deze operatie het bevel aan jou over, Olivier," zei sergeant Trott goedmoedig. „Het is jou ook gelukt om de stad veilig te verlaten."

„En bovendien," zei soldaat Pilchard, „áls er dan iemand gevangen moet worden genomen, nou, dan kan een leerling-tamboer nog het best gemist worden in het leger! En omdat we nu toch zeker wel een uur zullen moeten wachten, voordat het donker genoeg is, lijkt me dit een mooie gelegenheid, sergeant, om het ons zo gemakkelijk mogelijk te maken en te proberen een dutje te doen, ofschoon het wel een erg vochtig dutje worden zal!"

„Dat is een uitstekend idee, Pharao. Tamboer Crow, jij gaat op wacht staan. En denk erom, wees stil, anders kunnen we niet slapen."

De benauwde en vervelende bootreis werd nu nog gevolgd door een even vervelend verblijf in de schuur, terwijl ze nu bovendien alle vier nogal rillerig waren in hun natte kleren.

Pollie en Olivier konden echter niet, zoals de beide oudere mannen, op ieder ogenblik van de dag in slaap vallen. Ze zaten in een hoekje van de schuur en probeerden hun ongeduld zo goed mogelijk te bedwingen, terwijl het buiten hoe langer hoe donkerder werd. Ze luisterden voortdurend opmerkzaam of ze niet enig teken van leven hoorden van de een of andere Franse patrouille, maar er kwam niemand over de weg.

„Als de hulptroepen van het regiment nu maar kwamen," zei Pollie na een lange stilte, „dan konden we met hen verder gaan."

„Dat zou ons niet veel helpen," zei Olivier. „Vergeet niet dat we onder arrest staan. Ze zouden ons onmiddellijk terugbrengen naar het hoofdkwartier. Je vader hoopt nu juist dat hij de kans krijgt om alles aan kapitein Fairclough uit te leggen, zodat die een goed woordje voor ons kan doen bij de generaal."

„Waarom zou het regiment hier eigenlijk nog niet zijn?"

„Het kost heel wat tijd om alle troepen te inspecteren. De compagnieën liggen verspreid over de hele provincie. Die moeten allemaal worden teruggeroepen, omdat het regiment op volle sterkte moet zijn. Alleen op die manier kunnen ze er zeker van zijn dat ze de vijand de baas kunnen worden. Een militaire opdracht, Pollie, vereist de grootste nauwkeurigheid."

„Och, jij altijd met je militaire opdrachten!" hoonde Pollie. „Praat me er niet meer van!"

Sergeant Trott werd wakker en geeuwde luidruchtig.

„Is het al tijd om te gaan, Olivier?" vroeg hij, terwijl hij zijn ogen uitwreef.

„Ik ben bang dat het nog niet donker genoeg is, oom. Ik geloof dat we beter nog een half uurtje kunnen wachten."

„Zoals je wilt, mijn jongen." Meteen viel hij weer in slaap.

Een half uur daarna maakte Olivier de beide mannen wakker. Ze keken allemaal naar buiten en luisterden. Geen enkel geluid verbrak de stilte.

„Denk er goed aan, Olivier," zei sergeant Trott, „dat we voorbij zo'n kleine duizend Franse soldaten moeten! En dat zijn geen kwajongens! Je kunt er zeker van zijn dat er vrijwel overal wachtposten zijn uitgezet. We zullen zo slim als vossen moeten zijn en zo stil als muizen. Hebben jullie dat allemaal wel goed begrepen?"

Wordt vervolgd

DE POORTWACHTER, DIE AAN BOORD VAN ADMIRAAL BOEMS SCHIP VERSCHENEN WAS, LIET ZICH DOOR DE ZEEROVERS BEPRATEN. ZIJ BEWEERDEN DAT BOEM EN ZIJN MATROZEN HEN HADDEN OVERVALLEN EN HUN KLEREN HADDEN AANGETROKKEN.

„HO, KERELTJES, DAT GAAT ZO MAAR NIET! IK ZAL JULLIE! EERLIJKE MENSEN OVERVALLEN, ZE VERDACHT MAKEN EN JE DAN OOK NOG UIT DE VOETEN WILLEN MAKEN!" BRULDE DE POORTWACHTER.

DAAROP MAAKTE HIJ DE ECHTE ZEEROVERS LOS EN BOND FREEK EN FRANK EN DE ONTHUTSTE ADMIRAAL BOEM AAN DE MAST VAST.

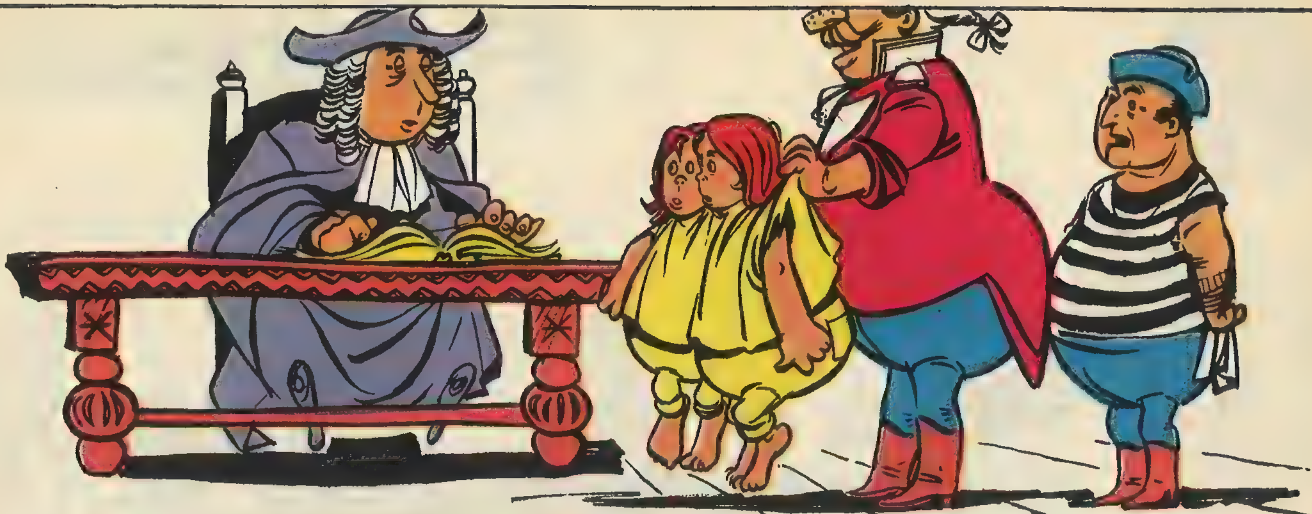
DE ZEEROVERS NAMEN DE WACHT OVER, TERWIJL DE POORTWACHTER VLUG AAN LAND GING OM DE RECHTER TE WAARSCHUWEN.

DIE LIET ER GEEN GRAS OVER GROEIEN EN HAASTTE ZICH MET EEN DIK WETBOEK ONDER DE ARM NAAR HET SCHIP.

HIJ GING IN DE HUT VAN ADMIRAAL BOEM ZITTEN EN LIET DE GEVANGENEN EN DE GETUIGEN BIJ ZICH BRENGEN.

„DE AANKLACHT LUIDT: DIEFSTAL OP DE MARKT, VERZET TEGEN DE OVERHEID EN TENSLOTTE ZEEROOF. WAT HEEFT U HIERTEGEN IN TE BRENGEN?" VEEL MEER DAN EEN ONVERSTAANBAAR GEBRABBEL KONDEN DE ONTHUTSTE VRIENDEN NIET OVER HUN LIPPEN KRIJGEN EN OOK DE ADMIRAAL WAS MET STOMHEID GESLAGEN.

DE ZEEROVERS DAARENTEGEN VERTELDEN DE MEEST FANTASTISCHE VERHALEN OVER DE ZOGENAAMDE OVERVAL.

HET WAS DUIDELIJK DAT HET VONNIS NIET IN HET VOORDEEL VAN FREEK EN FRANK ZOU UITVALLEN, OOK AL OMDAT HET EERSTE GEDEELTE VAN DE BESCHULDIGING WAAR WAS. „DRIE WEKEN OP WATER EN BROOD," BESLISTE DE RECHTER.

OMDAT DE POORTWACHTER ZIJN HANDEN VOL HAD AAN DE TEGENSPARTELENDE FREEK EN FRANK, NAM DE RECHTER PERSOONLIJK ADMIRAAL BOEM IN DE KRAAG...

...EN HET DUURDE NIET LANG OF DE DRIE HOORDEN HET IJZEREN HEK VAN EEN CEL ACHTER ZICH DICHTSLAAN EN HET ROESTIGE SLOT KNARSEN.

Prinses

PRINSES BELINDA VAN RUVENIA WAS, GEKLEED ALS BOERENMEISJE, HET PALEIS UITGESLOPEN. OP STRAAT ZAG ZE HOE KOLONEL BOMBERG, COMMISSARIS VAN POLITIE, TWEE JONGENS OPBRACHT...
DAAR GA IK EEN STOKJE VOOR STEKEN!

ZE RENDE NAAR EEN KRAAN EN...

KOM, JONGENS! RENNEN!

OP EEN HOEK WACHTTE BELINDA DE JONGENS OP.
VLUG, HIERHEEN!

TERWIJL DE KOLONEL ZIJN GEZICHT AFDROOGDE...
WÉÉR DAT KIND IN DIE GROENE JURK!

HIJ VERMOEDDE NIET DAT HET MEISJE PRINSES BELINDA WAS!
DAT KIND HEEFT GRAAF FALSTEIN EN MIJ AFGELUISTERD TOEN WE HET OVER SOPHIA'S HUWELIJK HADDEN!

BELINDA WILDE HET HUWELIJK VAN HAAR ZUS MET PRINS KRAUTZ VERHINDEREN. DEZEN ZATEN INTUSSEN AAN HET DINER.
IK BEN BLIJ DAT BELINDA NIET MET ONS AANZIT. ZE LIJKT ME ERG LASTIG!
U ZULT GEEN LAST MEER VAN HAAR HEBBEN!

Ondeugd

INTUSSEN SPRAK BELINDA MET DE JONGENS...
DANK JE WEL VOOR JE HULP!
WAAROM BRACHT DE KOLONEL JULLIE OP?
HIJ ZEI DAT WE ZWERVERS WAREN!

DE JONGENS VERTELDEN DAT ZE PAS IN DE STAD GEKOMEN WAREN.
WE WILDEN PRINSES BE-LINDA SPREKEN, MAAR DE WACHT JOEG ONS WEG!
WAAROM WILDEN JUL-LIE HAAR SPREKEN?

WE HEBBEN GEHOORD DAT ZE ERG VRIENDELIJK IS EN ALTIJD IEDEREEN HELPT!

OP DAT OGENBLIK RIEP BELINDA UIT:
KOLONEL BOMBERG!

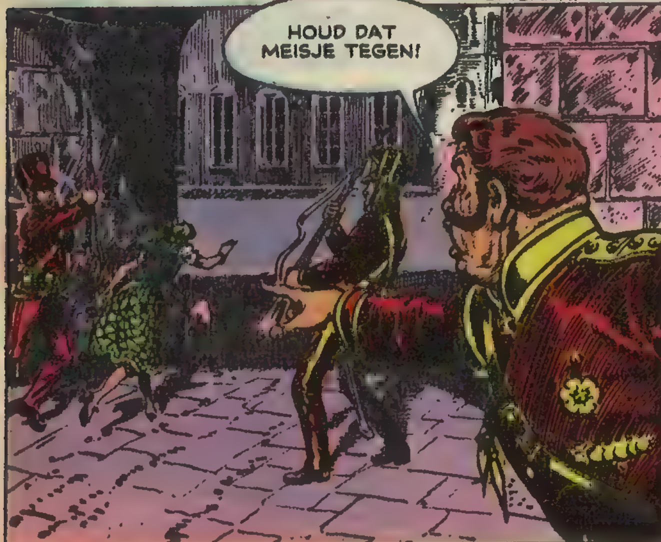
KOM MORGEN OM TWAALF UUR IN CAFÉ BLAU-HAUS! MIS-SCHIEN KAN IK HELPEN!
GOED, WE KOMEN!

VERVOLGENS GING BELINDA ER ALS EEN HAAS VANDOOR.
DE POLITIE-COMMISSARIS ZAG HET MEISJE NOG JUIST EEN HOEK OMGAAN.

BELINDA VERMOEDDE NIET DAT DE JONGENS DIE ZE ONTMOET-HAD, IETS TE MAKEN HADDEN MET HET PLAN VAN GRAAF FALSTEIN.
IK KAN MIJN GE-HEIME WEG NIET VER-RADEN! DAN MAAR DOOR DE POORT!

HOUD DAT MEISJE TEGEN!

LIEVE HELP, DE DEUR IS OP SLOT EN DAAR KOMT DE KOLONEL!

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE, IN ZUID-AMERIKA OP ZOEK NAAR EEN OUDE GOUDMIJN, HADDEN DE POLITIE BELOOFD EEN BENDE WAPENSMOKKELAARS OP TE ROLLEN. DE VRIENDEN WERDEN DOOR INDIANEN AANGEVALLEN, MAAR OPEENS GEBEURDE ER IETS VREEMDS...

TED NAM VLUG EEN BESLUIT.
MISSCHIEN KAN DIT VOORVAL ONS HELPEN OM DE SMOKKELAARS TE VINDEN!

EVEN LATER DREUNDE EEN MACHTIGE STEM DOOR HET OERWOUD.
IK, ARCHIE, OVERWINNAAR VAN MONSTERS EN REUZEN, WIL U HELPEN! KOM TERUG!

SCHOORVOETEND KWAMEN DE INDIANEN NADERBIJ.
ZE HOUDEN HUN WAPENS IN DE AANSLAG!
IK ZAL HEN LATEN ZIEN WAT ARCHIE KAN! DAT ZAL WEL HELPEN!

DE INDIANEN STONDEN VERSTOMD.
TOE MAAR! ZO KOMEN ZE ONDER DE INDRUK!

NU STAPTE DE LEIDER NAAR VOREN.
GROOT IS UW KRACHT! MISSCHIEN KUNT U DE DUIVELSE REUS VERSLAAN! WAT VRAAGT U DAARVOOR?
DAT GAAT DE GOEIE KANT UIT!

IK VRAAG ALLEEN DAT U MIJ ZEGT VAN WIE U DIE WAPENS HEBT!
WAT ZULLEN ZE NU DOEN?

OP DAT MOMENT BETRAD EEN VREEMD GEVAARTE HET INDIANENDORP.

ANGSTKRETEN WEERKLONKEN...
DE DUIVELSE REUS KOMT!

DE LEIDER HOORDE DE KRETEN.
GROTE STRIJDER, VERSLA DE DUIVELSE REUS EN WIJ ZULLEN U ALLES ZEGGEN!
BREEK EEN TAK AF, ARCHIE!

MET ARCHIE VOOROP BEGAF MEN ZICH NU NAAR HET INDIANENDORP.
ALS ARCHIE DIE ZOGENAAMDE DUIVELSE REUS MAAR AANKAN?

Wie puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELS UIT ONS VORIGE NUMMER

EEN-WOORD-REBUS

K-OP-BAL = KOPBAL

★

KAMRAADSEL

```
B E E T S T E R Z W A A G
O   I   T   T   O   V   R
T   W   O   A   M   O   I
E   I   O   G   E   N   N
R   T   M   E   R   D   D
```

★

INVULPUZZEL

*V*OER*M*AN
*E*VEN*A*AR
*L*EDI*K*ANT
*E*END*E*R
*K*ALE*N*DER
*L*AST*E*RAAR
*E*VEN*E*ENS
*I*NWO*N*ING
*N*ARI*G*HEID
*T*OVE*R*EN
*J*AMB*O*REE
*E*RNS*T*IG
*S*PEL*E*N

De cursieve letters vormen het spreekwoord VELE KLEINTJES MAKEN EEN GROTE.

★

OPLOSSING Waar of niet waar? van bladzijde 12:

1 WAAR. Richelieu, eerste minister onder Lodewijk XIII, leed aan verscheidene ziektes en reisde daarom altijd per bed. Twaalf dienaren droegen hem waar hij heen wilde.

2 WAAR.

3 WAAR. Sinds 1955, toen de aanvoer uit Ceylon en Birma minder werd, hebben robijnen meer waarde dan diamanten.

4 WAAR. De benaming yankee werd door de Noordamerikaanse Indianen gegeven aan de eerste Engelse kolonisten in dat land. De Indianen verbasterden het woord English (Engels) tot „Yenguees" en daar is yankee uit ontstaan.

5 NIET WAAR. De suggestie dat de rokjes van de Schotse soldaten zouden kunnen dienen als parachute kwam van een krant. In werkelijkheid is het nooit geprobeerd.

6 WAAR. Harer Majesteits *Warrior*, in 1860 gebouwd, was het eerste stalen oorlogsschip dat Engeland bezat. Gedurende de tweede wereldoorlog speelde dit schip een belangrijke rol als basisschip voor motortorpedoboten.

★ ★

OMZETRAADSEL

1 SOBER
2 STAAL
3 VLOER
4 NETEL
5 NADER
6 GEEST
7 WATER

Van deze zeven woorden moet je andere maken door de letters in een andere volgorde te zetten. De omschrijvingen vind je hieronder.

Als je het goed gedaan hebt, vormen de eerste letters van de nieuwe woorden ook een woord, dat de betekenis heeft van: waardeloze lading.

1 Als een boer
2 Boek landkaarten
3 Gebladerte
4 Voorjaar
5 Roofvogel
6 Smal straatje
7 Graansoort

VERSJE IN CIJFERS

7-10 16-9-11-5-3-1 18-2-1-5-2-2-8 11-22-6 7-2-1-5-3-14-3-1 8-2-2-1, 20-2-2-4 9, 7-2-6 3-3-1 17-3-13-19 7-2-15 5-2-6!
22-12 5-3-3-5 20-10-1 1-22-3-11-7-3 15-13-19-9-3-1-3-1 2-2-1,
6-9-3-1 8-22-1-8-3-1 7-10 9-17 17-2-5.
5-3 16-9-1 15-13-19-3-3-1 16-9 21-10-1,
'6 16-9-11 19-3-3-4-14-10-12 16-10-1. . .
20-2-2-4 2-14 19-3-3-14 8-2-11-7 5-3-5-3-1 20-10-1 18-9-3-6-3-1 17-10-1.
7-10 16-10-1 6-9-3-1 20-2-2-4 7-3-3-4 1-2-2-4 19-11-22-15 8-3-8-2-2-1, 6-3-4-11-8 1-2-2-4 5-3 8-4-9-6-3 15-6-2-5.

Dit is eigenlijk een versje in een soort geheimschrift. Elk cijfer stelt een bepaalde letter voor, steeds hetzelfde cijfer voor dezelfde letter.

Nu kun je die letters vinden door in onderstaande zinnetjes naar de woorden te zoeken, die daar ook al met dezelfde cijfers zijn aangegeven. Als je een woord gevonden hebt, kun je meteen al verscheidene cijfers in het versje door letters vervangen. Zo zie je het versje langzamerhand te voorschijn komen.

1 Een ander woord voor flambouw is 21-2-12-12-3-14.

2 Vossen slapen overdag en gaan in de 1-2-13-19-6 op roof uit.

3 Gaat naar de mieren en wordt 7-10-15.

4 Drinkwater noemt men zoet water; zeewater is 16-9-11-6.

5 Nu is het nog 5-4-9-9-8, maar straks zal het wel weer gaan regenen.

6 Nee hoor, je hebt het 20-22-15, je mag nog eens raden.

7 Voordat de stalen pen was uitgevonden schreef men met een 18-3-3-4.

8 17-3-17-3-4 is een scherpsmakende specerij.

★ ★ ★

RAADSELS

1 Hoogste punt + hoogste kaart = edelsteen

2 Wiel + koude lekkernij = knolgewas

3 Onderhuidse vetlaag + hijstoestel = kabaal

★ ★ ★

VISITEKAARTJES

P. GRAS
ROEKEL

Welk beroep heeft deze meneer?

R. NATRIS
EDE

Welk beroep heeft deze heer?

LINDA LIJDT SCHIPBREUK

LINDA BARRINGTON, DOCHTER VAN EEN MILJONAIR EN PER LUXEJACHT ONDERWEG NAAR HAAR OUDERS IN AUSTRALIË, STAARDE LUSTELOOS IN HET WATER VAN DE INDISCHE OCEAAN. IEDER ANDER ZOU DEZE REIS GEWELDIG GEVONDEN HEBBEN, MAAR LINDA HAD AL ZOVEEL REIZEN GEMAAKT, DAT ZE ER SCHOON GENOEG VAN HAD.

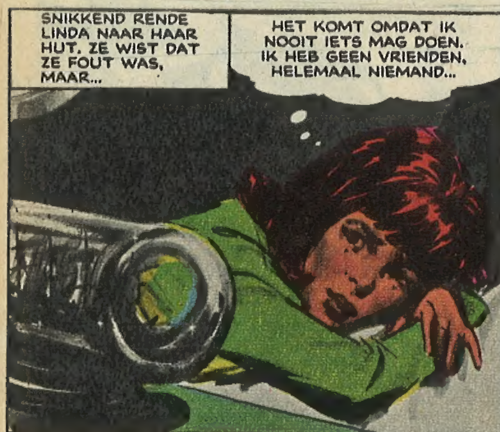

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.